

[Maisted]

Ja, fru Dorte Bennedsen vil ikke kommentere de fjollede bemærkninger, at den danske befolkning efter fru Dorte Bennedsens opfattelse frit kan rejse ud og blive forgiftet.

Det, der får mig herop, er bemærkningerne om, at nu kan vi bare eksportere. Der står udtrykkeligt i bemærkningerne:

»Ved at indføre forbeholdte varebetegnelser opnås, at fødevarer med farve- og aromastoffer« – som fru Dorte Bennedsen på intet tidspunkt har erklæret ikke er tilladt at anvende i Danmark og altså efter de veterinære myndigheders mening ikke er farlige – »fortsat kan sælges i Danmark under anden varebetegnelse og dermed også kan eksporteres«.

Vorherre bevares for en dobbeltmoral! Det ene øjeblik hører vi deres enorme forsvar for u-landene og hvad de vil gøre af godt for u-landene. Det næste øjeblik har fru Dorte Bennedsen intet imod at eksportere de varer til eksempelvis u-landene, som hun ikke vil have at man spiser, når man er dansker. Det siger alt om dette socialdemokratiske forslag.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fru Dorte Bennedsen var inde på spørgsmålet om muligheden for at få en frivillig aftale og var helt sikker på, at det ikke kunne lade sig gøre. Det, jeg vil sikre mig, er, at erhvervene får mulighed for at sige klart ja til en frivillig aftale og bære ansvaret for og konsekvenserne af at sige nej til en frivillig aftale. Derfor skal den sag undersøges helt til bunds, og som jeg har sagt før: hvis ikke det lykkes inden for 2 måneder, så må vi tage konsekvensen af det.

Fru Jette Thomsen var inde på spørgsmålet om eksporten. Det er en meget væsentlig side af den sag, vi har med at gøre her. Selv om levnedsmiddeloven kun gælder i Danmark, har reglerne alligevel betydning for eksporten. Det er en fordel for erhvervene i markedsføringen at kunne sige, at deres varer opfylder den danske levnedsmiddellovgivning, som er kendt for at være god og restriktiv. Da det desuden ofte af eksportcertifikatet skal fremgå, at den pågældende vare lovligt kan sælges i hjemlandet, vil en friholdelse for farve- og aromastoffer stille danske eksportører godt i konkurrencen med varer, der kommer fra lande med en svag lovgivning.

Jeg er ked af det, hvis jeg skulle have forårsaget, at hr. Tommy Dinesen får sin weekend ødelagt. Jeg sad og glædede mig til min, da jeg hørte hr. Tommy Dinesens indlæg ved det foregående forslag, hvor der var en venlig forståelse for den fælles sag. Jeg tror, at når vi kommer til substansen i dette, så er der ikke så stor afstand, for jeg tror ikke, at hr. Tommy Dinesen ønsker at fjerne de små handlende fra det danske billede, og jeg mener, at det er det, der kan ske, hvis vi gennemfører tvungne deklarationer.

Jeg kunne ikke lade være med at lægge mærke til, hvad fru Dorte Bennedsen svarede hr. Steffensen, nemlig at det da ikke kan være rimeligt, at forbrugerne ikke skal have lov til at vide, hvad der ligger i den og den færdigpakke vare. Nej, det er ikke rimeligt. Der er heller ingen, der har sagt, at det må de ikke få at vide. Tværtimod har vi givet et klart tilsagn om at forbedre varedeklarationerne. Men tvungne varedeklarationer for erhverv, som ikke kan give dem, kan kun føre til, at de bliver lovovertredere og må holde op med deres virksomhed, og det vil vi ikke så gerne være med til. Jeg må sige, at fru Bente Nielsen beskrev forholdene for disse handlende på glimrende vis.

Hr. Tommy Dinesen rørte ved et andet problem, og det var allergien: hvorfor ikke forbyde aromastoffer i levnedsmidlerne? Den væsentligste årsag til, at jeg ikke mener, vi skal indføre friholdelse for aromastoffer, er, som jeg sagde før, at det ikke kan kontrolleres. Hvis der gennemføres et forbud mod anvendelse af aromastoffer i Danmark, vil det, som jeg nævnte det i mit første indlæg, kun kunne håndhæves over for danske levnedsmiddelproducenter. Levnedsmiddelkontrollen kan tage ud og se, om de er anvendt, men de kan ikke kontrollere, hvad der kommer udefra. Det giver en konkurrenceforvridding, vi ikke ønsker. Derfor mener jeg, at Danmark stadig må presse på for at få EF-regler på området, så EF-landene får den samme konkurrencemæssige stilling på dette felt.

Endelig mener jeg, at det ville være forkert at skabe en begrundet formodning i befolkningen om, at basislevnedsmidler ikke indeholder aromastoffer, når det så vanskeligt kan kontrolleres, om reglerne overholdes. Derved kommer vi faktisk til at skade dem, der har allergi eller er ømtålige over for disse